

Čj. UOOU-07023/15-5

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 26. srpna 2015 takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: Společenství vlastníků jednotek pro dům čp. 68, ul. Hradební, Příbram I, se sídlem Hradební 68/261, Příbram I, IČ: 24711225, v souvislosti s provozováním kamerového systému v domě na adrese sídla účastníka řízení, jako správce osobních údajů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb.,

- I. tím, že zpracovával v období nejméně od 20. července 2013 do 14. ledna 2015 osobní údaje obyvatel bytů prostřednictvím 4 kamer umístěných u předního vchodu, na chodbě u předního vchodu v domě a u zadního vchodu, přičemž byl monitorován prostor přímo před vchodovými dveřmi a domovní zvonky (kamera umístěná u předního vchodu), prostor u poštovních schránek a výtahů (kamera umístěná na chodbě u předního vchodu), chodba vedoucí ke schodišti k zadnímu vchodu (kamera umístěná na chodbě u předního vchodu) a prostor zadního vchodu (kamera umístěná u zadního vchodu), a to bez jejich souhlasu,

porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje se souhlasem subjektů údajů a bez tohoto souhlasu pouze na základě výjimek podle § 5 odst. 2 písm. a) až g) tohoto zákona,

- II. dále tím, že neoznámil před 20. červencem 2013 Úřadu pro ochranu osobních údajů zpracování osobních údajů, které hodlá provádět prostřednictvím kamerového systému provozovaného v bytovém domě,

porušil povinnost stanovenou v § 16 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost toho, kdo hodlá jako správce zpracovávat osobní údaje podle zákona č. 101/2000 Sb., s výjimkou zpracování uvedených v § 18, tuto skutečnost písemně oznámit Úřadu pro ochranu osobních údajů před zpracováním osobních údajů,

a tím spáchal

v bodě I správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., neboť zpracovával osobní údaje bez souhlasu subjektů údajů mimo případy uvedené v zákoně,

v bodě II správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. i) zákona č. 101/2000 Sb., neboť nesplnil oznamovací povinnost podle zákona č. 101/2000 Sb.,

za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 13.000 Kč
(slovy třináct tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč,

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. e) a i) zákona č. 101/2000 Sb. v souvislosti s provozováním kamerového systému bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), které bylo účastníkovi řízení, Společenství vlastníků jednotek pro dům čp. 68, ul. Hradební, Příbram I, doručeno dne 9. července 2015. Podkladem pro zahájení řízení byl kontrolní protokol čj. UOOU-11184/14-22 ze dne 14. května 2015 pořizovaný inspektorkou Úřadu JUDr. Jiřinou Rippelovou a spisový materiál shromážděný v rámci kontroly provedené u účastníka řízení ve dnech 5. ledna 2015 až 7. května 2015.

Ze spisového materiálu vyplývá, že na základě rozhodnutí shromáždění vlastníků bytových jednotek účastníka řízení ze dne 15. května 2013 (viz zápis ze shromáždění vlastníků bytových jednotek ze dne 15. května 2013) bylo rozhodnuto o instalaci kamerového systému, tj. o jeho umístění v suterénu a v nejvyšším technickém patře, přičemž byla schválena nabídka na kamerový systém firmy „HZ Service“, s tím, že kamerový systém měl být „proveden“ do konce července 2013. Na shromáždění, na kterém byla řešena otázka instalace kamerového systému, bylo přítomno 61,4 % vlastníků, přičemž pro hlasovalo 89,8 % přítomných vlastníků (tj. 55,1 % všech vlastníků).

Dne 29. prosince 2014 bylo účastníkovi řízení kontrolujícími zasláno oznámení o zahájení kontroly, které mu bylo doručeno dne 5. ledna 2015.

Dle úředního záznamu o ústním jednání a místním šetření ze dne 15. ledna 2015 předseda výboru společenství vlastníků jednotek ... uvedl, že v bytovém domě na

adrese Hradební 68/261, Příbram I, je instalováno 6 kusů kamer. Jedná se o kameru u předního vchodu monitorující prostor přímo přede dveřmi a domovními zvonky, o dvě kamery umístěné na chodbě u předního vchodu, přičemž jedna monitoruje prostor u poštovních schránek a výtahů a druhá chodbu vedoucí ke schodišti k zadnímu vchodu, o kameru umístěnou u zadního vchodu a o dvě kamery v posledním patře bytového domu považovaném za půdu. Dále uvedl, že všechny kamery pořizují záznam, který je uchováván 7 dnů. Záznamové zařízení (server) je umístěno v technické místnosti v přízemí, k níž mají klíče jen předseda a místopředseda výboru společenství vlastníků. Záznam kamerového systému lze sledovat na počítači, který je ve vlastnictví předsedy výboru společenství a je umístěn v jeho bytě. Počítač je chráněn heslem a dle sdělení předsedy nikdo další nemá k záznamům přístup. Dále uvedl, že kamerový systém v domě instalovala v roce 2013 firma pana ... . K tomu doplnil, že na schůzi společenství bylo hlasováním rozhodnuto, že v domě budou umístěny kamery, které si přáli především starší lidé bydlící v domě, kterých je cca 70-80 %, a to včetně samostatně žijících vdov, neboť měli obavy o svou bezpečnost. Dále doplnil, že před instalací kamer došlo k několika incidentům, tj. dvakrát rozbití skla vchodových dveří a skla vývěsky v přízemí, zalepení zámků přístupových dveří u půdního prostoru neznámou osobou a poškození omítky domu sprejery. Dále předseda výboru společenství uvedl, že nebyli nikým informováni o povinnosti registrace kamer u Úřadu, a zároveň přislíbil, že oznamovací povinnost splní co nejdříve. Dále pak uvedl, že jedenkrát jeden nájemník požadoval záznam z kamer, který mu nebyl vydán a jedenkrát byl záznam poskytnut Policii České republiky v rámci šetření poškození vozidla stojícího před zadním vchodem domu. ... sdělil, že nájemníci bytového domu byli o instalaci kamerového systému v domě informováni, s tím, že ale společenství vlastníků nedisponuje souhlasem všech nájemníků. Dále bylo uvedeno, že na schůzi, kde se schvalovala instalace kamer v domě, nebyli přítomni všichni. Závěrem uvedl, že v domě je 64 bytů a některé jsou ve vlastnictví bytového družstva, přičemž dům je zabezpečen bezpečnostním zámkem (na zvonek), s tím, že ale starší lidé bohužel často otevrou každému, kdo zazvoní. Kontrolujícími bylo na místě zjištěno, že u předního vchodu vlevo nahoře je umístěna kamera mířící šikmo dolů na domovní zvonky. Dále bylo zjištěno, že za vchodovými dveřmi vlevo u stropu jsou umístěny dvě kamery, jedna míří na prostor poštovních schránek a na výtahy a druhá míří do chodby vedoucí k zadnímu vchodu, přičemž jsou zde dveře bytů v přízemí a dveře do technické místnosti. V technické místnosti je umístěn server kamerového systému. Čtvrtá kamera je umístěna u zadního vchodu do bytového domu. Dále pak bylo zjištěno, že na skle vstupních dveří předního vchodu vlevo nahoře je umístěn žlutý štítek (piktogram) se symbolem kamery.

Dne 29. ledna 2015 zaslal účastník řízení kontrolujícím smlouvu o dílo (smlouva č. 0601/2013 ze dne 20. června 2013) týkající dodání a montáže kamerového systému se záznamem v domě na adrese sídla účastníka řízení, která byla uzavřena mezi účastníkem řízení a zhotovitelem ..., IČ: ... (výše ceny díla byla stanovena na 44.880 Kč). V článku II smlouvy o dílo byl stanoven termín předání díla do zkušebního provozu na den 1. července 2013 a termín ukončení na den 15. července 2013. Z článku III uvedené smlouvy vyplývá, že kamerový systém má sloužit pro monitorování dvou hlavních vchodů z vně domu, nástěnky, vstupu do sklepů a vstupních dveří výtahů v přízemí, monitorování mříží pro vstup na střechnu v devátém podlaží. Dále účastník řízení zaslal kontrolujícím předávací protokol

k předmětnému kamerovému systému, z něhož vyplývá, že k předání předmětu díla (tj. dodání a montáže CCTV kamerového systému se záznamem obrazu v objektu) a jeho fyzickému převzetí došlo dne 20. července 2013, přičemž bylo konstatováno, že dle smlouvy bylo stanoveno dokončení prací na den 1. července 2013 (pozn. správního orgánu dle dané smlouvy se jedná o datum uvedení do zkušebního provozu) a dle předávacího protokolu jako datum skutečného dokončení prací bylo uvedeno 1. července 2013.

Mezi dalšími dokumenty, které zaslal účastník řízení kontrolujícím dne 29. ledna 2015 na základě jejich požadavku, byl výše zmíněný zápis ze shromáždění vlastníků bytových jednotek domu Hradební 68, Příbram I, ze dne 15. května 2013 a protokol o hlasování na předmětném shromáždění vlastníků bytových jednotek včetně záznamu o hlasování na shromáždění. V záznamu o hlasování bylo uvedeno 60 vlastníků bytových jednotek, přičemž přítomno shromáždění bylo 34 vlastníků (jednalo se i o případy společného jmění manželů, kteří byli uváděni v jedné kolonce). Jedním z uvedených vlastníků bylo i Bytové družstvo občanů Příbram, které hlasovalo pro instalaci kamerového systému, přičemž z přítomných vlastníků bytových jednotek se tři zdrželi hlasování a ostatní hlasovali pro instalaci kamerového systému.

Dále účastník řízení doložil dokumenty vztahující se k jím uváděným incidentům v domě, mj. poškození vstupních dvoukřídlých dveří dne 8. září 2009 a v době ode dne 12. listopadu do 13. listopadu 2011 (usnesení o odložení věci Policie České republiky č. j. KRPS-32964-8/TČ-2009-011119 ze dne 4. listopadu 2009 a č. j. KRPS-38185-10/TČ-2011-011119 ze dne 12. listopadu 2011) a rozlití neznámé silně zapáchající tekutiny v domě (úřední záznam o podání vysvětlení na Policii České republiky č. j. KRPS-67418-1/PŘ-2011-011119 ze dne 4. dubna 2011). Zároveň účastník řízení předložil dokumenty vztahující se k rozporům mezi stěžovatelem, tj. vlastníkem bytové jednotky v uvedeném domě, a předsedou výboru společenství vlastníků bytových jednotek, které vyústily v podání občanskoprávní žaloby stěžovatelem dne 24. října 2011 ke Krajskému soudu v Praze (z usnesení č. j. 36 C 237/2011-102 ze dne 20. ledna 2014 vyplývá, že řízení bylo zastaveno po zpětvzetí žaloby podle § 96 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád). Z návrhu na potrestání č. j. ... ze dne 12. listopadu 2011 učiněného Okresním státním zastupitelstvím v Příbrami vůči Okresnímu soudu v Příbrami a v této souvislosti vydaného trestního příkazu ze dne 28. listopadu 2011 Okresním soudem v Příbrami vyplývá, že stěžovatel byl uznán vinným z přečinu poškození cizí věci. Uvedeného jednání se dopustil tím, že dne 5. září 2014 před bytovým domem na adrese hradební čp. 68, Příbram, u zde zaparkovaného vozidla poškrábal lak vozidla, čímž způsobil škodu vlastníku vozidla společnosti VYLADĚNÝ INTERNET Příbramsko, s.r.o. (pozn. správního orgánu: jednatelem této společnosti je ..., tj. ..., jak vyplývá dopisu stěžovatele ze dne 30. října 2014 adresovaného předsedovi výboru společenství, přičemž z dopisu stěžovatele a dalšího vlastníka bytové jednotky v domě ze dne 15. listopadu 2013 adresovaného výboru společenství vyplývá, že nejvyšší technické podlaží je obsazeno firmou provozující internet v domě, přičemž současně byla vyslovena domněnka, že vlastníci této společnosti manipulují s výstupy předmětného kamerového systému a mají kontrolu nad nahranými výstupy; oba dopisy jsou součástí spisového materiálu). Z uvedeného návrhu na potrestání vyplývá, že mezi navrženými důkazy k hlavnímu líčení u soudu bylo i

předložení fotodokumentace z bezpečnostní kamery a přehrání videozáznamu, který je součástí trestního spisu.

Dle úředního záznamu o telefonickém hovoru s předsedou výboru Společenství vlastníků jednotek pro dům čp. 68, ul. Hradební, Příbram I, pořízeného kontrolujícími dne 7. května 2015, ... uvedl, že odmítá obcházet všechny osoby bydlící v domě, aby mu udělily souhlas se zpracováním osobních údajů. K tomu dále uvedl, že kamerový systém má schválen nadpoloviční většinou všech členů společenství vlastníků bytových jednotek, s tím, že si myslí, že by souhlas od všech lidí stejně nezískal a že osoby bydlící v domě se neustále mění. Dále měl poukázat na to, že v jejich bytovém domě dochází stále k vandalismu a že opět mají poničené dveře.

Ve vyjádření ke kontrolnímu protokolu doručeném Úřadu dne 16. června 2015 účastník řízení uvedl, že v domě je umístěno 5 kamer, s tím, že v posledním patře (půda) je jen jedna. Dále konstatoval, že v objektu je celkem 64 bytů a ve vlastnictví Bytového družstva občanů Příbram je jich 7. Dále upřesnil, že k instalaci kamer se rozhodl a jejich instalaci vlastníci schválili na shromáždění v roce 2013 především proto, že již předtím docházelo v domě účastníka řízení k ničení společného majetku, k čemuž dodal, že neví, co by se ještě mělo stát, aby nebyl problém kamery instalovat. Dále zdůraznil, že ochrana majetku, zdraví a bezpečnosti osob je pro něj prioritou. Zároveň opětovně uvedl, že většina vlastníků v objektu jsou starší osoby, které žijí samy a stávají se terčem nepřizpůsobivých občanů. Ve vztahu ke stěžovateli (pozn. správního orgánu: tj. osobě, která podala podnět na Úřad, na jehož základě byla zahájena předmětná kontrola) účastník řízení uvedl, že tento byl usvědčen z trestného činu právě díky kamerovému systému, s tím, že daná osoba nemá spory jen s výborem společenství vlastníků bytových jednotek, ale i s řadou dalších občanů v domě i mimo něj, které si neustále nahrává a fotí. K tomu vyslovil domněnku, že, pokud by mělo být schváleno umístění kamer 100 % vlastníků, nelze předpokládat za dané situace, že by byl uvedený stěžovatel pro (pozn. správního orgánu: myšleno tedy zřejmě, že by stěžovatel souhlasil se zpracováním svých osobních údajů prostřednictvím kamerového systému), přičemž poukázal na výsledek občanskoprávní žaloby na ochranu osobnosti podané stěžovatelem.

Ze spisového materiálu dále vyplývá, že účastník řízení podal Úřadu dne 26. ledna 2015 oznámení o zpracování osobních údajů, přičemž o této povinnosti byl informován kontrolujícími v rámci ústního jednání a místního šetření konaného dne 14. ledna 2015 (výše uvedené lze dovodit z textu úředního záznamu ze dne 15. ledna 2015, mj. tvrzení předsedy společenství, že nebyli nikým informováni o povinnosti registrace kamer u Úřadu a jeho příslibu splnit oznamovací povinnost). Z kontrolního protokolu vyplývá, že Úřad registraci na základě podaného oznámení neprovedl a že v dané věci čeká na ukončení kontroly dle § 16 odst. 6 zákona č. 101/2000 Sb.

Zákon č. 101/2000 Sb. provádí ústavně zakotvené základní právo každého na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o jeho osobě (vyjádřené v čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod), které je neoddělitelnou součástí práva na ochranu soukromí, resp. soukromého a rodinného života. Uvedená základní lidská práva vyplývají i z mezinárodních úmluv, které je Česká republika povinna dodržovat a práva z nich

vyplývající garantovat (např. Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod).

Podle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. je osobním údajem jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů, přičemž subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže jde subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu. Kamerový systém zaznamenává činnost obyvatel domu (tj. vlastníků bytových jednotek a jejich rodinných příslušníků, nájemníků apod.) a jejich návštěv či osob pohybujících se v bytovém domě z jiného důvodu (např. poštovní doručovatel). V daném případě shromažďuje účastník řízení v souvislosti s provozem kamerového systému informace vážící se zejména, ale nikoli pouze, k obyvatelům domu, které vypovídají mimo jiné o době jejich příchodu a odchodu do uvedených prostor, včetně např. informace s kým a v jakém stavu přišli. Uvedené osoby, zejména osoby, které v domě bydlí, jsou na záznamech pořízených kamerovým systémem nepochybně identifikovatelné, a to vzhledem možnosti ztotožnit jednotlivé subjekty (v případě obyvatel domu je zřejmé, že se jedná o subjekty správců známé nebo snadno identifikovatelné). Prostor bytového domu přitom představuje prostředí, v němž se pravidelně pohybuje určitý okruh osob (vlastníků bytů, nájemníků, jejich rodinných příslušníků apod.). Pořízené záznamy tedy obsahují ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. osobní údaje subjektů údajů. Tento závěr je podpořen též judikaturou správních soudů, když např. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 5 As 158/2012 - 49 uvádí: „V této souvislosti je nutno zdůraznit, že osobním údajem není pouze údaj umožňující přímou identifikaci konkrétní osoby, jak uvádí stěžovatel, ale dle definice v ustanovení § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů je osobním údajem také informace, která se vztahuje i k nepřímo identifikovatelné osobě (např. na základě záběru obličeje, ale i oblečení, typu chůze apod.). Městský soud tak v rozsudku správně konstatuje, že účelem kamerového systému stěžovatele je identifikace osob, protože v opačném případě by tento kamerový systém postrádal jakýkoliv smysl.“

Podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. je správcem osobních údajů subjekt, který určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů a odpovídá za něj. Účastník řízení, jak vyplývá z výše uvedeného, jednoznačně určil účel (tj. ochranu majetku, zdraví a bezpečnosti osob) a prostředky zpracování osobních údajů, byl tedy ve vztahu k osobním údajům shromážděným prostřednictvím tohoto systému jejich správcem ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., a odpovídal tedy i za dodržení veškerých povinností stanovených tímto zákonem.

Podle § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. se zpracováním osobních údajů rozumí jakákoliv operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky. Zpracováním osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace. Soustavné, úmyslné a cílené pořizování a uchovávání záznamů záběrů z jednotlivých kamer, zachycující konkrétní, identifikovatelné osoby

(tj. záběry obsahující osobní údaje), je nutno považovat za systematické jednání a tedy za zpracování osobních údajů ve smyslu § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb.

K instalaci kamerových systémů správní orgán obecně uvádí, že je lze s ohledem na jejich zvláštní charakter a možnosti zneužití pořízených záznamů, což umožňuje hrubý zásah do soukromého a osobního života subjektu údajů, použít až teprve tehdy, pokud jsou méně invazivní prostředky nedostačující. Jinými slovy, je třeba v jednotlivých případech uplatňovat zásadu přiměřenosti s ohledem na sledované účely, která zahrnuje povinnost minimalizace získávaných údajů na straně správce údajů. Ze zásady přiměřenosti tak vyplývá, že kamerové systémy lze použít v případě, že se jiná opatření směřující k prevenci, ochraně nebo zabezpečení fyzické povahy, která nevyžadují pořízování obrazových záznamů, ukáží být nedostatečnými anebo nepoužitelnými s ohledem na správcem prezentované legitimní účely.

Správce má dále dle § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. povinnost zpracovávat osobní údaje zásadně pouze se souhlasem subjektu údajů, který musí splňovat náležitosti stanovené v § 4 písm. n) a § 5 odst. 4 tohoto zákona. Účastník řízení přitom nedoložil, že by disponoval souhlasem všech obyvatel domu se zpracováním jejich osobních údajů prostřednictvím kamerového systému. Bez tohoto souhlasu lze zpracovávat osobní údaje pouze za předpokladu, že je splněna některá z podmínek § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb.

V případě kamerového systému umístěného v bytovém domě by přicházelo v úvahu užití výjimky dle § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., dle které lze osobní údaje zpracovávat bez souhlasu subjektů údajů, pokud je to nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce, příjemce nebo jiné dotčené osoby, přičemž současně takové zpracování nesmí být v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života. Správní orgán při posuzování výjimky upravené v § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. došel k závěru, že ji lze aplikovat s ohledem na část věty za středníkem, resp. po vyhodnocení proporcionality mezi ochranou práv a právem chráněných zájmů a zásahem do soukromého a osobního života dotčených osob, a to vzhledem k prostoru snímanému jednotlivými kamerami (viz níže).

Dle názoru správního orgánu je třeba (ve shodě s textem stanoviska Úřadu č. 1/2008 - Umístění kamerových systémů v bytových domech) v případech zpracování osobních údajů prostřednictvím kamerových systémů míru soukromí určovat objektivními kritérii jako je povaha prostor, vztah osoby k těmto prostorám (jde-li o obyvatele domu, návštěvu atp.) a doba, kdy se v nich osoba nachází, a dále subjektivními faktory na straně dotčené osoby, jako je legitimní očekávání ohledně míry soukromí v daném místě a čase, které je odvislé právě od objektivních faktorů a zásadně souvisí s informacemi jí poskytnutými provozovatelem systému (správcem osobních údajů), neboť pokud osoba ví, že je prostor monitorován, subjektivně vnímá menší míru soukromí, nežli v případě, kdy má za to, že její jednání zaznamenáváno není. Z objektivního hlediska v případě bytových domů lze identifikovat minimálně dvě skupiny prostor, v nichž je míra soukromí zásadně odlišná. Na jedné straně se jedná o prostory jako jsou sklepy, půdy, garáže, prostory dopisních schránek, vnější plášť budovy a jeho bezprostřední okolí atp. a na druhé straně se jedná

o prostory jako vstupní dveře, chodby vedoucí k bytům, výtah atp. Z výše uvedeného vyplývá, že posouzení míry soukromí, které požívá jednotlivec v jednotlivých částech domu, se liší s ohledem na způsob užívání jednotlivých monitorovaných prostor. Soukromí obyvatel domu požívá vyšší ochrany v prostorech, které jsou využívány k zajištění přístupu k bytům, tzn. i s větší četností oproti jiným prostorům (což v případě účastníka řízení zahrnuje kamery umístěné zvenčí u předního a zadního vchodu, které monitorují prostor vstupu do domu, a kamery umístěné uvnitř na chodbě u předního vchodu, které monitorují vstup do výtahů v přízemí a chodbu vedoucí ke schodišti k zadnímu vchodu, na které se nalézají dveře k bytům v přízemí, tj. celkem se jedná o 4 kamery). Aplikace výjimky upravené v § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. by byla v daném případě možná, pokud by byl snímán účastníkem řízení pouze prostor poštovních schránek, domovních zvonků, nástěnky, vstup do technických místností, vstup do sklepů, nikoliv však přístupové cesty vedoucí k jednotlivým bytům.

Ochrana soukromí jednotlivce, jejímž základem je v českém právním řádu zejména čl. 7 odst. 1 a čl. 10 Listiny základních práv a svobod, vyžaduje, aby narušení právem chráněných zájmů opravňující správce k aplikaci výjimky stanovené v § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., bylo takové intenzity, aby dokázalo převýšit zájem na ochraně soukromí subjektu údajů. Kamerový systém je přitom podpůrným prostředkem pro objasnění konkrétních incidentů, přičemž kamery samy o sobě nemohou zajistit žádoucí ochranu ve smyslu účelu vymezeného účastníkem řízení (tedy zabránit nežádoucímu jednání). Správní orgán uvedené skutečnosti posoudil v případě bytového domu zvláště pečlivě a má za to, že deklarovaný účel kamerového systému, kterým je ochrana majetku účastníka řízení a ochrana zdraví a bezpečnosti obyvatel domu, je v hrubém nepoměru k zásahu do práva na ochranu soukromí a osobního života a tedy neumožňuje aplikaci § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. Prostředky a způsob zpracování určené správcem osobních údajů, tedy účastníkem řízení, nelze považovat za přiměřené k rozsahu a způsobu ohrožení jeho práv. Při kolizi dvou zájmů je nutné zvážit, který zájem má z hlediska práva i společnosti vyšší hodnotu. Právo na soukromí tak může být omezeno výkonem práva jiného (ochrana majetku), v každé věci je však nutné hodnotit intenzitu obou zásahů z hlediska zvolených prostředků (k tomu viz též nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 4/94 a rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 863/2004). Ochrana majetku nemůže zdůvodnit natolik razantní omezení práva na soukromí, kdy jsou nepřetržitě monitorovány kamery vstup do domu a společné prostory v domě bez souhlasu všech obyvatel bytů, záznamy z takového monitorování jsou ukládány a osoby na těchto záznamech jsou identifikovatelné. Takovéto jednání vlastníka nebo správce domu je také v rozporu s čl. 7 a čl. 10 Listiny základních práv a svobod.

Současně provozováním kamerového systému došlo též v případě zpracování osobních údajů obyvatel domu k porušení čl. 8 odst. 1 Úmluvy o lidských právech a základních svobodách, která je dle čl. 10 Ústavy České republiky součástí právního řádu a má přednost před zákony. Podle čl. 8 odst. 1 výše zmíněné úmluvy má každý právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a korespondence. Tomuto závěru svědčí i to, že prostory mimo obydlí, jako jsou prostory uvnitř budovy, se též považují za soukromé prostory, neboť Evropský soud pro lidská práva došel k závěru, že by bylo příliš restriktivní limitovat soukromí pouze

na vnitřní okruh, v němž jednotlivec může žít svůj soukromý život podle svých představ (rozhodnutí Niemetz vs. Německo). Ve zmíněném judikátu Evropský soud pro lidská práva uvedl, že soukromím člověka je třeba rozumět právo každého člověka na vytváření a rozvíjení vztahu s dalšími lidskými bytostmi, a to i na pracovišti. Z toho lze dovodit, že je-li prostorem, kde osoba požívá soukromí, i její pracoviště, pak toto platí tím spíše o bezprostředním prostoru jejího obydlí. Soukromí představuje jistou sféru integrity jednotlivce a jeho blízkých, která ho obklopuje, ať se nachází kdekoliv. V bezprostřední blízkosti prostor, jako je bytový dům, ve kterém osoba bydlí a zdržuje se v něm větší část svého života, se míra soukromí nepochybně zvyšuje. V rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 7 Ca 2004/2005-49 ze dne 28. února 2007 je mimo jiné uvedeno, že „i prostory mimo obydlí se považují za soukromé prostory“, přičemž daný závěr potvrdil Městský soud v Praze i v rozsudku týkajícím se předmětné věci (č. j. 5 A 166/2010-48) s tím, že i prostory mimo obydlí, jako jsou prostory uvnitř domu, se též považují za prostory, v nichž je důvodné očekávat a vyžadovat určitou míru soukromí. K tomu dodal, že byť jsou společné části domu veřejně přístupné, neznamená to, že monitorování osob pohybujících se v těchto prostorách není způsobilé zasáhnout do soukromé sféry těchto osob.

Co se týká počátku rozhodné doby, tj. doby, po kterou trvalo protiprávní jednání účastníka řízení ve vztahu k porušení povinnosti stanovené v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. specifikované ve výroku ve výroku I tohoto rozhodnutí je třeba uvést následující. Ze shromážděného spisového materiálu, a to konkrétně z předávacího protokolu ke smlouvě č. 0601/2013, vyplývá, že k předání předmětu díla a jeho fyzickému převzetí došlo dne 20. července 2013. Ze spisového materiálu dále vyplývá, že kamerový systém byl v provozu, tj. pořizoval záznam, nejméně do doby konání ústního jednání a místního šetření dne 14. ledna 2015.

Podle § 16 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. ten, kdo hodlá jako správce zpracovávat osobní údaje nebo změnit registrované zpracování, s výjimkou zpracování uvedených v § 18, je povinen tuto skutečnost písemně oznámit Úřadu před zpracováním osobních údajů. Ze spisového materiálu je zřejmé, že účastník řízení zprovoznil kamerový systém vyhotovující záznam (tj. zpracovával osobní údaje) dříve, než byl tento záměr oznámen Úřadu a zaregistrován. Ze spisového materiálu vyplývá, že Úřad obdržel oznámení o zpracování osobních údajů od účastníka řízení dne 26. ledna 2015. Z výše uvedeného je zřejmé, že kamerový systém se záznamem v bytovém domě účastníka řízení byl bez oznámení Úřadu provozován, a tedy zpracovával osobní údaje, nejméně v době od 20. července 2013, kdy bylo předáno ukončené dílo objednateli (tj. kamerový systém pořizující záznam), do 26. ledna 2015.

Správní orgán tedy považuje skutková zjištění za dostatečná a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení porušil povinnosti stanovené § 5 odst. 2 a § 16 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb.

Podle § 46 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. při rozhodování o výši pokuty se přihlíží zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání a k okolnostem, za nichž bylo protiprávní jednání spácháno.

Při stanovení výše sankce bylo přihlédnuto jako k přitěžující okolnosti (z hlediska závažnosti jednání) zejména ke skutečnosti, že zpracování osobních údajů prostřednictvím kamerových systémů, které bylo předmětem řízení, představuje významný zásah do práva na ochranu soukromí a na ochranu osobních údajů obyvatel domu. Tento zásah je o to závažnější, že subjekty údajů požívají ve sledovaných prostorách větší ochranu soukromí, a to vzhledem k jejich povaze (tj. přístup k bytům). Jako přitěžující vyhodnotil dále dobu, po kterou protiprávní jednání trvalo, tj. cca 1 a půl roku. Za přitěžující považuje správní orgán též skutečnost, že účastník řízení spáchal více správních deliktů. Jako polehčující okolnost hodnotil správní orgán skutečnost, že část obyvatel domu s instalací kamerového systému souhlasila. I přes výše uvedené a po zhodnocení všech okolností rozhodl správní orgán o uložení sankce při dolní hranici zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u oddělení správních činností Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 26. srpna 2015

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
vedoucí oddělení správních činností